

22 Μαΐου 2020

Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος: Πότε η υπομονή είναι τέλεια;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)





Ο Χριστός αίρων τον Σταυρό (1737-1738). Πίνακας του Giovanni Battista Tiepolo.

Η υπομονή σας πρέπει να είναι τέλεια και να κρατήσει ως το τέλος. Και πότε είναι τέλεια η υπομονή; Όταν σηκώνει κανείς τις δοκιμασίες όχι μόνο καρτερικά, αγόγγυστα, αλλά και με χαρά, ευγνωμονώντας το Θεό για ό,τι παραχωρεί, όσο βαρύ κι αν είναι, όπως θα Τον ευγνωμονούσε για μια μεγάλη ευεργεσία. Πιστέψτε ακράδαντα -γιατί αυτή είναι η αλήθεια- πως, υπομένοντας την άδικη κατηγορία, αξιώνεστε να συμπεριληφθείτε στη χορεία των μαρτύρων. Δεν πρέπει να χαίρεστε γι' αυτό; Απεναντίας, αφήνοντας την καρδιά σας να κυριεύεται από τη λύπη και το παράπονο, εκμηδενίζετε την αξία και την ωφέλεια του θείου δώρου.

Όλοι οι άνθρωποι θα κριθούν από τον Κύριο στη δευτέρα παρουσία Του. Οι δίκαιοι, όμως, θα παρασταθούν στο θεϊκό Κριτήριο με αγαλλίαση ανέκφραστη, καθώς θα οδηγηθούν στην αγκαλιά του Θεού και στην αιώνια χαρά. «Είσελθε εις τήνχαράν του Κυρίου σου» (Ματθ. 25:21), θ' ακούσει τότε κάθε γνήσιος δούλος του Χριστού, όποιος δηλαδή έχει πίστη ορθή και ζωή θεάρεστη. Πίστη και ζωή, βλέπετε, είναι οι

δύο απαραίτητες προϋποθέσεις της σωτηρίας. Όπως είπε ο ίδιος ο Ιησούς, «ου πας ο λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εισελεύσεται εις την βασιλείαν των ουρανών, άλλ' ο ποιών το θέλημα του πατρός μου του εν ουρανοίς» (Ματθ. 7:21).

«Υπομονής έχετε χρείαν» (Εβρ. 10:36). Η σοφή συμβουλή δεν είναι δική μου, αλλά του αποστόλου Παύλου. Να υπομείνετε, λοιπόν. Με την υπομονή κερδίζεται η σωτηρία της ψυχής, ή μάλλον αγοράζεται σαν ακριβό εμπόρευμα.

Υπομονή! Υπομονή και γενναιοψυχία! Πιστέψτε πως όλα από το Θεό προέρχονται και όλα για το καλό σας παραχωρούνται, εστω κι αν δεν μπορείτε να το δείτε καθαρά. Άλλωστε, η πίστη χρειάζεται σ' εκείνα που δεν βλέπουμε και δεν καταλαβαίνουμε. Τα ορατά και κατανοητά δεν απαιτούν πίστη. Γι' αυτό λέει ο απόστολος: «Έστι πίστις... πραγμάτων έλεγχος ου βλεπομένων» (Εβρ, 11:1).

Ο Κύριος ας σας ελεήσει και ας σας ανακουφίσει, όπως Εκείνος ξέρει, με τις πρεσβείες της πολυεύσπλαχνης Παναγίας Μητέρας Του και του ακοίμητου φύλακα αγγέλου σας. Να σκέφτεστε όσους υποφέρουν, όσους καταδιώκονται, όσους βασανίζονται, όσους καταπιέζονται... και να παίρνετε κουράγιο από την υπομονή τους.

Η υπέρβαση της δυσκολίας τι σημαίνει; Ότι υπομένετε. Υπομένοντας, φυσικά, πονάτε. Αλλά δεν γίνεται αλλιώς.

Είστε, είναι αλήθεια, πολύ ευαίσθητη και πληγώνεστε βαθιά από την τραγική κατάσταση πού αντιμετωπίζετε. Βέβαια, για την -ψυχοσύνθεση σας δεν έχετε καμιά ευθύνη. Ευθύνη, όμως, έχετε για την πιθανή υποταγή σας σε εμπαθή αισθήματα. Αν οργίζεστε, μαλώνετε, κατηγορείτε, βαρυγγωμάτε, τότε αμαρτάνετε ενώπιον του Θεού. Αν μονάχα πονάτε, αλλά υπομένετε δίχως γογγυσμό, δεν αμαρτάνετε.

Πάνω άπ' όλα ασκηθείτε στην αγάπη. Το αίσθημα της αγάπης ας κυριαρχεί στην καρδιά σας. Τα έργα της αγάπης ας κυριαρχούν στη ζωή σας. Αγάπη να νιώθετε για όλους και να δείχνετε σε όλους, ακόμα κι εκείνους που σας πικραίνουν.

Να λέτε: Δόξα τω Θεω για όλα! Δόξα τω Θεώ, που μου στέλνει κάτι για να υπομένω! Δόξα τω Θεώ, που μου δίνει μια ακόμα ευκαιρία για να μπω στη βασιλεία Του, τη βασιλεία που ανήκει σ' όσους υπομείνουν ως το τέλος: «Ο υπομείνας εις τέλος, ούτος σωθήσεται» (Ματθ, 24:13). Εμείς βάζουμε την υπομονή. Και ο Θεός τη σωτηρία.

Πηγή: Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου, Χειραγωγή στην Πνευματική Ζωή, Ι. Μ. Παρακλήτου, Εκδ. ε΄, 2005, σ. 19-21.